

ARQUEOCEC

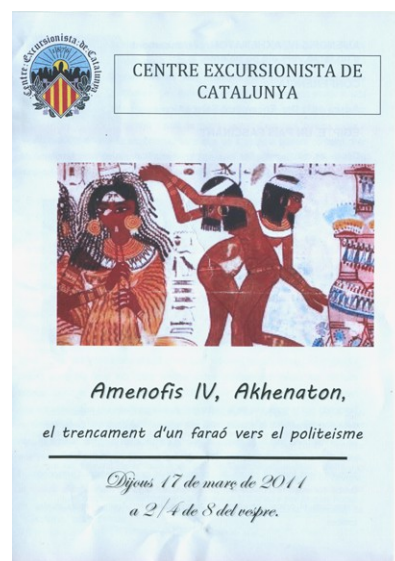

FULL INFORMATIU DEL GRUP D'ARQUEOLOGIA "PELEGRÍ CASADES I GRAMATXES" (Secció d'Història i Art)

Any 1 Núm. 0 Abril 2011

EXEMPLAR DE PROVA

El dimarts dia 8 de març a 2/4 de vuit del vespre, a la sala d'actes del Centre i dintre dels actes de commemoració del centenari de la secció d'Història i Art, es va fer la presentació del nou Grup d'Arqueologia "Pelegrí Casades i Gramatges". L'acte va ser obert pel president de la Secció, Sr. Francesc Olivé, i a continuació els arqueòlegs Susanna Muriel i Jaume Zamora prengueren alternativament la paraula per informar de la important troballa documental de les conferències que Pelegrí Casades havia pronunciat al CEC sobre arqueologia. Es va avançar també el programa d'actes de commemoració del Centenari de la secció, el primer dels quals es va portar a terme el dijous 17 de març amb una conferència a càrrec de la Dra. Encarnació Soler i Alomà, sobre "*Amenofis IV, Akhenaton, el trencament d'un faraó vers el politeisme*" amb un gran èxit d'assistència.

EL CASTELL DE MONTSORIU

Envoltada per un entorn natural privilegiat, s'alça una de les fortificacions medievals més importants de Catalunya: el castell de Montsoriu.

Descrit pel cronista reial **Bernat Desclot** al segle XIII com "*un dels més bells e nobles del món*", el castell de Montsoriu és tot un referent de la Catalunya medieval.

El castell es situa dins del Parc del Montseny, entre les poblacions d'Arbúcies i Sant Feliu de Buixalleu, sobre

un turó de 640 metres d'alçada.

L'excursió fins al cim, d'uns 35 minuts a peu, ens permet gaudir de la natura a través d'un paisatge de pins alzines i castanyers.

La fortificació del castell apareix en el darrer tram del camí i, a l'altre extrem del turó, la Torre de les Bruixes, construïda per defensar la vall d'Arbúcies de possibles atacs enemics. El nom de la torre té un origen llegendari. Per les seves característiques i ubicació, aquesta construcció i el propi Castell de Montsoriu han originat un gran nombre de llegendes i rondalles que s'han transmès al llarg dels segles. Així, bruixes, guerrers i tresors amagats, formen part de l'imaginari popular de la zona.

Des de l'any 1993 les excavacions arqueològiques i camps de treball periòdics que s'hi realitzen intenten posar al descobert l'antiga esplendor del recinte. A l'hora, des del Patronat per la Conservació i Millora del Castell, s'organitzen tota mena d'activitats

(visites guiades, concerts, dinars populars, etc.) per apropar el Castell a la població i conscienciar-la de la importància de la seva recuperació.

La Generalitat compra la Marededéu del monestir de Santa Maria de Bellpuig de les Avellanes.--

La Generalitat de Catalunya va adquirir aquest passa mes de març l'estàtua de la marededéu de Bellpuig de les Avellanes per 130.000 €, després d'exercir el seu dret a tempteig en la subhasta feta a la sala Balclis de Barcelona.

L'escultura de la marededéu del Monestir de les Avellanes, segons els experts, és obra

del mestre Bartomeu de Robió pertanyent a l'anomenada Escola de Lleida d'escultura del segle XIV. Precisament durant aquest segle Santa Maria de Bellpuig de les Avellanes havia iniciat un procés de reforma arquitectònica amb la construcció del temple gòtic. L'església del Monestir de les Avellanes fou patrocinada pel comte d'Urgell Ermengol X, amb l'objectiu d'ubicar-hi el seu panteó dinàstic. És lògic, doncs, que en tot aquest procés de construcció del nou temple, s'encomanés a Bartomeu de Robió la realització de l'escultura de la marededéu gòtica. Una nova imatge per a l'altar de la nova església gòtica. En tot cas l'estudi de la policromia i sobretot dels símbols que puguin aparèixer als dos escuts que conté la imatge, permetran desxifrar qui va promoure la creació d'aquesta marededéu.

S'iniciaran els tràmits per incorporar-la a la col·lecció del Museu de Lleida.

El Centre Excursionista de Catalunya conjuntament amb les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, ens han proporcionat aquesta guia arqueològica dels Monuments Megalítics de la Cerdanya, obra dels estudiosos Antoni Mañé, Lluís Vidal i Carme Vila.

En essència, aquest volum és una guia a la prehistòria de la Cerdanya, fonamentada en la localització i descripció dels monuments megalítics, tant dòlmens com menhirs, que han arribat fins als nostres dies i acompanyats dels exemples coneguts d'art contemporani sobre roca, conjunts rupestres que han estat ampliat fins a incloure els conjunts de l'art lineal, de cronologia probablement protohistòrica i medieval.

El llibre presenta, a més, una síntesi actualitzada de les diferents cultures prehistòriques que es varen succeir a la comarca, des de les més reculades fins a la conquesta romana. Per això, en els itineraris s'hi poden trobar tant dòlmens, com conjunts d'art rupestre, o coves, en les quals feien estada els constructors dels monuments i els artífex de les obres d'art.

